

Den nye servicelov giver godt nok en del udvidelser i ældres selvbestemmelse, men vi finder ligesom forslagsstillerne, at der er nogle begrænsninger, som må bortfalde, herunder frit valg af hjemmehjælpen. I servicelovens kapitel 14 er der således ikke frit valg, hvad angår personlig hjælp til ældre. Her må ældre kunne engagere f.eks. et privat hjemmeservicefirma. Den private hjælp skal så ikke ikke trækkes ind til ansættelse i kommunalt regi. Det reelt frie valg forsvinder let i dette system.

Det vil jo heller ikke give nogen økonomiske konsekvenser for kommunerne, da de ældre i forvejen er visiteret til at modtage hjemmehjælp. Kommunerne skal i forvejen godkende den arbejdskraft, som de ældre vælger, så det vil være en ganske let sag at give de ældre helt frit valg efter eget ønske.

Dog må vi samtidig advare kommunerne om, at dette ikke skal være en sovepude, så serviceberedskabet neddrosles. Kommunerne har ansvaret for, at ældre får den nødvendige hjælp. Det er den ældre borger, der har frit valg-princippet.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Centrum-Demokraterne sagde under forhandlingerne om serviceloven, at vi egentlig gerne ville videre, end man kom, når det drejer sig om det frie valg for de ældre, men det landede så på noget andet, som dog også var et fremskridt.

Nu foreslår man så her fra Venstre og De Konservative, at vi kommer lidt længere. Det har vi da heller ikke fra CD's side noget imod, men man kunne måske også gøre det på den anden måde. Måske kunne man gøre det på den samme måde, som man har gjort med handicaphjælperne, og som man gør det med privat børnepasning, og så kalde det her for en servicehjelper, altså så man i princippet selv bliver arbejdsgiver, men selvfølgelig efter, at kommunen har godkendt det.

Jeg synes, der er i det forslag, som ligger her, og som jeg jo bliver nødt til at forholde mig til, er en uklarhed i bemærkningerne præcis om det her. Er det meningen, at den ældre selv skal ansætte hjælp eller være arbejdsgiver?

Men opsamlende vil jeg sige, at vi fra CD's side er positivt indstillet over for at komme videre med hensyn til at lade de ældre vælge selv, men at vi også har øje for de problemer, man kan komme ud i kommunalt.

Og så til sidst en stille bøn omkring hjemmehjælp i øvrigt. Det er af en af de andre ordførere også blevet efterlyst, hvordan vi bærer os ad med at få strammet op på de forhold, der i dag er gældende, og hvor mange ældre må se, at de har mistet deres hjemmehjælp.

Her vil mit gode råd være det, som vi har lovet ministeren, nemlig at vi sammen sætter os ned og strammer på de lovregler, som vi har søsat med denne lovgivning; det kan vi blive nødt til. Hvis man til stadighed fortolker det så bredt i kommunerne, bliver vi nødt til at bede ministeren om at hjælpe Folketinget med at få klaret det her problem af og stramme lovgivningen, så der ikke er noget at tage fejl af i kommunerne.

Jette Gottlieb (EL):

Enhedslisten støtter servicelovens formulering om, at de ældre har ret til selv at vælge en hjemmehjelper, men det er jo klart, at det ikke er forslagsstillerens ærinde at sikre denne valgfrihed. Det, der er ærindet, er at åbne ladeporten til en privatisering af hele hjemmehjælpen, og det går Enhedslisten ikke ind for.

Formuleringerne i serviceloven er ikke spor tilfældig. Når der er indført en bestemmelse om, at kommunen skal godkende den hjemmehjelper, som den ældre har valgt, er det jo for at understrege, at kommunen har ansvaret for kvaliteten i hjælpen, og denne ansvarlighed er selvfølgelig knyttet til en person og kan ikke forflygtiges til et firma.

Plejen af de ældre skal og må være en offentlig opgave, og det skal den blive ved med at være. Der er så det problem, at det er kommunerne ude i landet, der udmønter denne offentlige opgave, og vi har set gentagne eksempler på, at kommunerne nu skærer fuldstændig uansvarligt ned i den hjemmehjælp, som de ældre får.

Det er ikke holdbart. Hvis det fortsætter, er vi nødt til at lave nogle lovbestemmelser, der strammer reglerne for et plejeminimum for de ældre endnu mere, end de allerede blev strammet ved sidste lovrevision, for vi kan ikke være tjent med, at vores velfærdssamfunds minimumsgoder bliver fastsat af en tilfældig budgetlægger i en tilfældig kommune. Vi er nødt til at sikre, at der er et fælles minimum for kommunerne.

Hvis den politik fortsætter, som er sat i gang her i dette efterår, med at blive ved med at fjerne f.eks. den tekniske hjælp, er vi altså nødt til